

Sygn. akt V KO 34/20

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Michał Laskowski

w sprawie **A. B.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 23 czerwca 2020 r.
wniosku skazanego
o wznowienie postępowania
zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 30 września 2009 r., sygn. II AKa (...),
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ś.
z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. akt III K (...),
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

A. B. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Ś. z dnia 17 czerwca 2009 r., sygn. akt III K (...), na karę 25 lat pozbawienia wolności za czyn z art. 148 § 1 k.k., będąc uznany winnym zabójstwa swojej ciotki S. S. oraz na karę 3 lat pozbawienia wolności za znęcanie się nad nią w okresie od 2006 r. do 30 września 2007 r., t.j. dnia jej zgonu – co stanowi czyn z art. 207 § 1 k.k. Sąd Okręgowy wymierzył mu karę łączną 25 lat pozbawienia wolności. Orzeczenie to utrzymał w mocy Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II AKa (...).

Dnia 19 marca 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek A. B. o wyznaczenie obrońcy z urzędu w sprawie o wznowienie postępowania karnego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 30 września 2009 r., sygn. akt II AKa (...). Ponieważ pismo skazanego nie zawierało okoliczności, które wskazywałyby na istnienie podstaw do wznowienia postępowania, Przewodniczący V Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego zwrócił się do wnioskodawcy o udzielenie w terminie 7 dni informacji, jakie to nowe okoliczności (nieznane w zakończonym prawomocnie postępowaniu) mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania, pod rygorem skierowania wniosku na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie.

W odpowiedzi na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału, A. B. sporządził pismo, datowane na dzień 29 kwietnia 2020 r. – w którym przedstawił okoliczności, które jego zdaniem przesądziły o zapadnięciu niesprawiedliwego wyroku, jako podstawę wniosku o wznowienie postępowania wskazując w szczególności potrzebę ponownego przesłuchania w charakterze świadków dwóch policjantów z konwoju (...) „O.” do sprawy o sygn. akt Ds. (...), świadka z KP S., świadka ze Ś. w sprawie szpitala miejskiego ze Ś. oraz biegłego - lekarza M. B..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wznowienie postępowania to nadzwyczajny środek zaskarżenia, w związku z czym istnieją ściśle określone, wymienione w art. 540 k.p.k. i 540a k.p.k., przesłanki zastosowania tej instytucji. Przesłankę wznowienia stanowić może na przykład fakt, że w związku z postępowaniem dopuszczono się przestępstwa lub to, że po wydaniu orzeczenia ujawniły się nowe, nieznane dotąd sądowi fakty lub dowody wskazujące na to, że skazanie było błędne. Jeśli w sprawie nie zachodzi żadna ze wskazanych przepisami okoliczności, nie ma podstaw do wznowienia postępowania. Przesłanką, o której mowa w ustawie, nie może być subiektywne poczucie skazanego, że został potraktowany niesprawiedliwie czy przekonanie o własnej niewinności.

W złożonym przez siebie piśmie A. B. prezentuje szereg faktów, których logiczny związek z postępowaniem przed Sądem I instancji budzi poważne wątpliwości. Okoliczności te jednocześnie nie mają przymiotu nowości – albowiem były już przedstawiane Sądowi w toku rozprawy lub w poprzednich wnioskach o

wznowienie. Brak informacji, że składane przez skazanego do IPN zawiadomienia doprowadziły do wszczęcia postępowania karnego, zgodnie z wnioskiem A. B.. Podobnie, wspomniane przez wnioskodawcę zarzuty odnośnie szpitala miejskiego w Ś. nie znalazły potwierdzenia, o czym świadczy umorzenie śledztwa w tej sprawie przez Prokuraturę Rejonową w Ś.. Prokuratura Rejonowa w D. nie dostrzegła też podstaw do wszczęcia postępowania w sprawie przekroczenia w dniu 21 maja 2008 r. uprawnień przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Ś. w związku z wywieraniem wpływu na biegłego sądowego z zakresu medycyny sądowej podczas jego przesłuchania na rozprawie w sprawie sygn. akt III K (...) przed Sądem Okręgowym w Ś.. Skazany powołuje się na istnienie „układu (...)”, którego jakoby jest ofiarą, niemniej nie przedstawia żadnych przekonujących dowodów na poparcie swoich twierdzeń. Nie tłumaczy w wiarygodny sposób, dlaczego organy śledcze oraz świadkowie w jego sprawie – w tym biegli - mieliby prokurować fałszywy materiał dowodowy i pozyskiwać świadków zeznających na jego niekorzyść. Z tego względu należy uznać, że pismo A. B., choć obszerne i bogate w rozmaite twierdzenia, w rzeczywistości nie wskazuje na jakąkolwiek faktyczną, merytoryczną podstawę wznowienia postępowania w jego sprawie. Podstaw, wyliczonych w art. 540 k.p.k. i 540a k.p.k., uzasadniających wznowienie postępowania nie dopatrył się Sąd Najwyższy już we wcześniej złożonym przez skazanego, a podobnym co do treści, wniosku – por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2016 r., sygn. akt V KO 75/16.

Stosownie do treści art. 545 § 3 k.p.k. osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, pismo procesowe nie podlega procedurze uzupełnienia jego braków formalnych. Oczywista bezzasadność wniosku nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w

oczy, wniosek ten oparty jest na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach jako podstawy wznowienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 czerwca 2017 r., sygn. III KO 45/17, LEX nr 233802). W tej sytuacji brak również podstaw do przydzielenia skazanemu obrońcy z urzędu celem sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.